

Åge Andersen
Gentoftegade 42, 1. th.
2820 Gentofte
Tlf. 39 66 69 04

Gentofte, 21. april 2008

Folketingets Sundhedsudvalg
Christiansborg

I forbindelse med de aktuelle overvejelser om organdonation og ønskerne om, at flere tager stilling til, om de vil eller ikke vil tilmeldes donorregistret, vil jeg ikke undlade at gøre Sundhedsudvalgets medlemmer bekendt med følgende.

Der synes at herske en almindelig velvilje i den danske befolkning over for organdonation. Men selv de bedst tilrettelagte kampagner har hidtil vist sig virkningsløse m.h.t. at få denne velvilje omsat til praktisk handling i større omfang. Vil man videre, tror jeg ikke, man kommer uden om at knytte tilmeldingen til et af de omfattende registreringsystemer, vi lever med. Mest naturligt var det vel at knytte det til sygesikringsbeviset og bedst sådan, at det direkte af en rubrik på selve plastikkortet kom til at fremgå, om man havde sagt ja eller nej til organdonation. Det ville bl.a. spare de efterladte for en ofte stærkt belastende overvejelse, når den endelige og bindende afgørelse uden videre ville fremgå af sygesikringsbeviset.

Afgørelsen ville fortsat være helt frivillig, og det må være fuldt acceptabelt, at den der er i tvivl i første omgang kan svare nej. Der må så være fri adgang til senere at ændre standpunkt og få udstedt et nyt sygesikringsbevis med det nye svar. Kravet om ja eller nej bør selvsagt ikke stilles til børn (eller til deres forældre på deres vegne). Det kan med rimelighed stilles fra f.ex. det fyldte 18. år, hvor bl.a. adgangen til at erhverve førerbevis til motorkøretøj indtræder. Der vil nok være behov for periodevis udskiftning af sygesikringsbeviset også efter det fyldte 18. år, f.ex. hvert femte eller hvert tiende år, så muligheden for at ændre standpunkt bliver afprøvet i praksis. Ordningen vil således ikke være helt uden omkostninger.

Ordningen kunne i givet fald få øget effekt, hvis man på samme tid skulle tage stilling til, om man ville modtage et organ, hvis man fik behov for det (hvad der jo faktisk er~~h~~ nogen, der er imod). Forslaget bygger på en konkret oplevelse: Moderen til et ungt trafikoffer, der var konstateret hjernedødt, blev interviewet i radioen. Hun fortalte, at da hun skulle tage stilling til, om respiratoren måtte slukkes, bemærkede lægen, at der jo også skulle tages stilling til organdonation. Moderen fortalte, at hun i det øjeblik pludselig fandt nyt håb og

- 2 -

trøede, at den tilskadede måske kunne reddes ved at få indopereret et nyt organ. Hun blev hurtigt klar over misforståelsen, men var så ikke i tvivl om, at hun ikke ville skaffe en anden patients håb om en livreddende operation ved at sige nej.

En sammenkædning, hvorved man ville gøre folks stillingtagen til en "giv-og-tag"-overvejelse, kunne derfor nok give anledning til en ganske sund og nyttig refleksion hos mange tvivlere. Jeg mener ikke dermed, at adgangen til at modtage et organ skulle gøres betinget af et ja til donation. Frivillighedsprincippet bør ikke fraviges, når bortses fra kravet om stillingtagen.

Det er mit håb, at Sundhedsudvalgets medlemmer må blive gjort bekendt med foranstående betragtninger, og at disse i givet fald kunne indgå i Udvalgets overvejelser.

Med venlig hilsen

